

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/501/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111244701
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Javorčíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1111244701.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Javorčíkovej a členiek senátu JUDr. Edity Szabovej a Mgr. Barbory Bartekovej v právnej veci navrhovateľa : G. K.M., M.. XX.XX.XXXX, Q. J. X, Q., zastúpený: FUTEJ & Partners, s.r.o., Radlinského 2, Bratislava, IČO : 35 955 341, proti odporcovi: Slovenská D., S. M. Q. P., P. P. F. Q., I. B. X, o náhradu škody 1 897,77 EUR s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I v Bratislave zo dňa 5.5.2015, č.k. 9C/199/2011-194, a uzneseniu zo dňa 10.9.2015 č.k. 9C/199/2011-225, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava I v Bratislave zo dňa 5.5.2015, č.k. 9C/199/2011-194 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e** .

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

II. Uznesenie Okresného súdu Bratislava I v Bratislave zo dňa 10.9.2015 č.k. 9C/199/2011-225 **p o t v r d z u j e** .

odôvodnenie:

K výroku pod bodom I.:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa výrokom pod bodom I. zamietol návrh navrhovateľa začatie prejudiciálneho konania pred Súdny dvorom Európskej únie; výrokom pod bodom II. zamietol návrh navrhovateľa vo veci samej v celom rozsahu a odporcovi nepriznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania podaným na súde dňa 30.12.2011 domáhal voči odporcovi zaplata sumy 1 897,77,- EUR s príslušenstvom titulom náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom odporcu podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len "zákon č. 514/2003 Z.z."). Nárok zdôvodnil tým, že ako člen družstva vložil peňažné prostriedky do družstva U. R. P. I. (ďalej len "Družstvo"), ktoré na základe verejnej ponuky majetkových hodnôt v rámci Prospektu investície schváleného Národnou bankou Slovenska (ďalej len "NBS") zhromažďovalo peňažné prostriedky od svojich členov a zabezpečovalo ich zhodnocovanie podľa zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách (ďalej len "zákon č. 566/2001 Z.z."), a to prostredníctvom spoločnosti K. I., G..K..U., J..P.. (ďalej len "obchodník s cennými papiermi"). Družstvo uzatvorilo s obchodníkom s cennými papiermi Zmluvu o správe portfólia cenných papierov (ďalej len "zmluva"), podľa ktorej miera zhodnotenia peňažných prostriedkov vložených navrhovateľom do Družstva mala byť v súlade s Prospektom investície X%. Obchodník s cennými papiermi vykonával svoju činnosť na základe povolenia na poskytovanie investičných služieb NBS do 01.03.2011, kedy mu NBS toto povolenie v rámci výkonu dohľadu odobrала. Po ukončení svojej činnosti pre Družstvo ku dňu 30.04.2010, obchodník s cennými papiermi Družstvu neodovzdal žiadne portfólio cenných papierov, ani zverené peňažné prostriedky. Družstvo tak nedisponovalo prostriedkami na výplatu navrhovateľom zverených prostriedkov, vrátane ich zhodnotenia. odporca v dôsledku nesprávneho úradného postupu NBS, porušením zákonných

ustanovení týkajících se dohledu, zodpovídá za škodu způsobenou navrhovatelovi. Navrhovatelovi vznikla škoda v příčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom NBS pri výkone dohľadu nad činnosťou Obchodníka s CP, ktorý vykonával pre Družstvo činnosť podľa Zmluvy, keď po zistení závažných a podstatných nedostatkov v činnosti Obchodníka s CP NBS neurobila riadne a včas úkony potrebné na nápravu zistených nedostatkov, ani na ich zamedzenie do budúcnosti, pričom musela vedieť z charakteru zistených porušení, že nedostatky v činnosti Obchodníka s CP zasahujú do práv a právom chránených záujmov Družstva vo vzťahu k jeho záväzkom voči členom, ktorý mu zverili prostriedky na ich zhodnotenie. Nesprávny úradný postup NBS ďalej spočíval v tom, že vo vzťahu k Družstvu NBS nevykonala potrebné opatrenia na zabránenie vzniku škody na majetku, ktorý zverilo Obchodníkovi s CP a ktorý bol tvorený z vložených prostriedkov jeho členov. NBS najmä neupozornila včas Družstvo na možnosť rizika vyplývajúceho z jeho spolupráce s Obchodníkom s CP. NBS ďalej zbytočnými prietiahmi, resp. svojou nečinnosťou spôsobila, že neprijala v konaní voči Družstvu a Obchodníkovi s CP vhodné opatrenia, ktorými by zabezpečila, že Družstvo a Obchodník s CP by nemohol so svojím majetkom nakladať inak, než za účelom uspokojenia pohľadávky navrhovateľa. Obchodník s CP mohol pokračovať v protiprávnom konaní na ujmu Družstva a tretích osôb vrátane navrhovateľa až do 01.03.2011, kedy NBS odobrala Obchodníkovi s CP povolenie na poskytovanie investičných služieb.

Odporca predovšetkým namietol, že navrhovateľ až po podaní žaloby požiadal odporcu o predbežné prerokovanie nároku a navrhovateľ spolu s návrhom súdu a ani odporcovi s návrhom na predbežné prerokovanie nároku nepredložil žiadne dôkazy. Navrhovateľ si mal svoju pohľadávku uplatniť v konkurznom konaní, nakoľko na Družstvo bol vyhlásený konkurz uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3K 95/2010 zo dňa 11.04.2011, ktoré bolo dňa 18.04.2011 zverejnené pod značkou B. v časti XX Q. Obchodného vestníka číslo XX/XXXX. Podielové družstvo slovenské investície a jeho dcérske spoločnosti - V. R. slovenské investície, R.É. R. slovenské investície a P. R. P. Q. "v konkurze" - vystupujúce pod spoločným logom "P. I." - sú podnikateľské subjekty, ktoré vznikli a vyvíjali činnosť podľa Obchodného zákonníka. Za celkovú činnosť Družstva zodpovedá a v mene Družstva koná predstavenstvo ako štatutárny orgán družstva, ktorý riadi činnosť Družstva a rozhoduje o všetkých záležitostiach družstva, pokiaľ nie sú vyhradené inému orgánu družstva. Navrhovateľ ako investor musel vedieť, že s takouto investíciou je spojené aj riziko a doterajší alebo propagovaný výnos nie je zárukou budúcich výnosov tak, ako to ustanovuje § 129 ods. 1 písm. b) zákona č. 566/2001 Z.z. ZoCP. Spoliehanie sa na to, že Družstvo aj Obchodník s CP sú subjekty, nad ktorými je vykonávaný dohľad NBS, pričom pod týmto dohľadom budú peňažné prostriedky zhodnotené v garantovanej výške (8 % p.a.), sú účelové a založené aj na neznalosti právnych predpisov. Úrad pre finančný trh (ktorého kompetencie pri výkone dohľadu prešli od 01.01.2006 na NBS) schválil pre Družstvo dňa 21.03.2002 Prospekt investície podľa § 127 ods. 2 ZoCP (právoplatným dňa 28.03.2002), na základe ktorého bolo Družstvo oprávnené ponúkať majetkové hodnoty s lehotou verejnej ponuky majetkových hodnôt 10 rokov. Prospekt investície je svojou povahou informačný dokument, ktorého účelom je investorom poskytnúť dostatok informácií pre ich investičné rozhodnutie. Pri jeho schvaľovaní orgán dohľadu postupuje podľa § 127 ods. 4 v spojení s § 125 ods. 7 ZoCP a posudzuje najmä jeho úplnosť (teda či obsahuje všetky údaje podľa § 128 ods. 1 ZoCP) a tiež vzájomný súlad predložených údajov a ich zrozumiteľnosť. Za pravdivosť údajov v Prospekte investície zodpovedá štatutárny zástupca vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt. Zákonnej úprave odporuje a je zavádzajúce tvrdenie navrhovateľa, že schválený Prospekt investície obsahoval aj samotnú Zmluvu o správe portfólia. Prospekt investície má podľa zákona obsahovať a obsahuje iba zoznam zmlúv, ktoré zabezpečujú odbyt výrobkov vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt alebo realizáciu služieb, ktoré poskytuje, čo je povinná náležitosť prospektu podľa § 128 ods. 1 písm. a/ bodu 10 ZoCP. ZoCP však nepožadoval, aby pri schvaľovaní prospektu boli predložené samotné zmluvy (požadoval sa len ich zoznam) a schválený Prospekt investície tieto zmluvy nikdy neobsahoval. Schválenie Prospektu v žiadnom prípade neznamenalo schválenie Zmluvy. Schválením Prospektu investície nevznikol medzi Družstvom a Obchodníkom s CP zmluvný vzťah, a teda eventuálne nedodržiavanie povinností zo zmluvy medzi Družstvom a Obchodníkom s CP zo strany Obchodníka s CP by vo všeobecnosti bolo porušením ich zmluvného vzťahu, ale nie porušením Prospektu investície. NBS vykonávala dohľad nad činnosťou vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt len v zákonom vymedzenom limitovanom rozsahu. Konkrétne dohľad nad plnením povinností vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt ustanovených v ZoCP, teda kontrolovala zverejnenie schváleného Prospektu investície pred začatím verejnej ponuky (§ 126 ods. 2 ZoCP a § 127 ZoCP), aktuálnosť prospektu investície počas lehoty trvania verejnej ponuky, plnenie informačných povinností vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt a splnenie povinnosti predložiť pred zverejnením NBS na posúdenie oznámenia o verejnej ponuke majetkových hodnôt, ako aj dodržiavanie ustanovenia § 126 ods. 5 ZoCP. Až s účinnosťou

od 01.06.2010 bola NBS oprávnená dohliadať aj na skutočnosť, či vyhlasovateľ majetkových hodnôt dodržiava schválený Prospekt investície. NBS teda nevykonávala a ani nemohla vykonávať dohľad nad celkovou činnosťou Družstva ako vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt, pretože by to bolo nezákonným prekročením jej kompetencie. Z polročných správ Družstva predkladaných Družstvom NBS nevyplývali žiadne indície a ani informácie o zhoršenej finančnej situácii Družstva, ktorá by ohrozila vyplácanie vyrovnávacích podielov či podielov na zisku jeho členom. Družstvo od roku 2002, teda od začiatku obchodnej spolupráce s Obchodníkom s CP, nemalo žiadne výhrady k činnosti Obchodníka s CP a ani nikdy NBS neoznámilo, že Obchodník s CP neoprávnene vyúčtováva odmenu alebo si inak neplní povinnosti vyplývajúce zo zmluvy uzatvorenej s Družstvom, ale ani nikdy nepodalo žiadnu žalobu na súd z dôvodu, že Obchodník s CP nekoná v súlade s uzatvorenou zmluvou, prípadne svojim konaním spôsobuje škodu Družstvu. Až po 8 rokoch vzájomnej spolupráce s Obchodníkom s CP listom doručeným NBS dňa 15.04.2010 žiadalo Družstvo o preskúmanie postupu Obchodníka s CP a žiadalo o vykonanie dohľadu na mieste. Družstvo sa nedomáhalo svojich nárokov voči Obchodníkovi s cennými papiermi na príslušnom súde, ale žiadalo okamžitú nápravu od NBS, ktorá vykonala ihneď v období od 20.04.2010 do 06.05.2010 u Obchodníka s CP dohľad na mieste. Zistila, že Obchodník s CP neposkytoval pre Družstvo investičnú službu - riadenie portfólia v zmysle ZoCP. Vzhľadom na podozrenie z možného poškodenia klientov Obchodníka s CP, a v záujme ich ochrany vydala NBS rozhodnutie č. G.-XXXX/XXXX zo dňa 12.07.2010 o predbežnom opatrení, ktorým Obchodníkovi s CP uložila zdržať sa nakladania s majetkom klientov zvereným Obchodníkovi s CP bez predchádzajúceho písomného súhlasu NBS. Rozhodnutím č. G.-XXXX-X/XXXX zo dňa 21.12.2010 NBS odobrila Obchodníkovi s CP povolenie na poskytovanie investičných služieb z dôvodov uvedených v § 156 ods. 2 písm. a/ ZoCP. V rozhodnutí boli zároveň uvedené aj iné porušenia ZoCP. Proti rozhodnutiu podal Obchodník s CP rozklad. V konaní o rozklade ako druhostupňový orgán rozhodovala Banková rada Národnej banky Slovenska, ktorá napadnuté prvostupňové rozhodnutie potvrdila svojim rozhodnutím č. Y.-XXX/XXXX, a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.03.2011. NBS listom zo dňa 20.04.2010 vyzvala Družstvo, aby predĺžilo žiadosť o schválenie dodatku prospektu investície tak, aby Družstvo mohlo pokračovať v zhodnocovaní finančných prostriedkov. Družstvo podalo dňa 28.04.2010 žiadosť o schválenie dodatku k Prospektu investície, avšak nebola úplná. NBS preto vyzvala Družstvo na odstránenie nedostatkov. Družstvo požiadalo trikrát o predĺženie lehoty na odstránenie nedostatkov celkovo na 120 dní, ale napriek tomu nedostatky neodstránilo. NBS ako prvostupňový útvar dohľadu nad finančným trhom, svojim rozhodnutím č. G.-XXXX/X-X/XXXX zo dňa 26.08.2010 konanie o žiadosti Družstva zastavila. Družstvo podalo proti uvedenému rozhodnutiu rozklad, na základe ktorého Banková rada NBS prvostupňové rozhodnutie potvrdila svojim rozhodnutím č. Y.-XXXX/XXXX zo dňa 08.12.2010. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 16.12.2010. Medzičasom NBS ako prvostupňový útvar dohľadu nad finančným trhom listom č. G.-XXXXX/XXXX zo dňa 27.08.2010 doručila Družstvu oznámenie o začatí konania za porušenie § 129 ods. 3 v spojení s § 128 ods. 1 písm. b), c) a h) ZoCP a § 125c ods. 1 v spojení s § 127 ods. 4 ZoCP, a to tým, že Družstvo nedodržiavalo schválený Prospekt investície a že skutočnosti v ňom uvedené nie sú aktuálne a pravdivé. Toto konanie bolo ukončené vydaním rozhodnutia č. G.-XXXXX-X/XXXX zo dňa 30.05.2011, ktorým sa Družstvu zakázala predaj majetkových hodnôt. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 18.07.2011. Odporca ďalej namietol, že podľa vyjadrenia Družstva malo poskytnúť Obchodníkovi s CP sumu 26 179 149,64 Eur, avšak NBS pri výkone dohľadu nenašila žiadne dokumenty, ktoré by toto tvrdenie preukázali. NBS tak nebola pri vykonávaní dohľadu nečinná, nespôsobila žiadne prieťahy v konaní, postupovala v súlade so ZoCP. Odporca preto žiadal návrh zamietnuť.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov založených v spise, ktorých obsah súd jednotlivo cituje v rozsudku. Súd zamietol návrh navrhovateľa na doplnenie dokazovania a nevypočul svedkov D. U. N., I. L. Š., I. T. B., I. P. N., a taktiež nedoplnil dokazovanie zabezpečením si účtovnej dokumentácie družstva z vyšetrovacieho spisu Č.F.: U.-XXX/ Q.-Q. na preukázanie výšky uplatnenej škody navrhovateľom, nakoľko z listinných dôkazov založených odporcom počas konania mal súd dostatočne preukázaný skutkový stav opísaný odporcom vo vyjadrení k žalobnému návrhu. Odporca netrval na doplnení dokazovania v zmysle jeho písomného vyjadrenia k žalobnému návrhu v tom smere, aby súd zaviazal správcu konkurznej podstaty úpadcu Družstva T. L. C. na predloženie listinných dôkazov o tom či, kedy a v akej výške Družstvo poskytlo Obchodníkovi s CP finančné prostriedky alebo iné cenné papiere či portfólio cenných papierov. Z obsahu preložených listinných dôkazov navrhovateľom mal súd preukázané, že navrhovateľ ako člen vložil peňažné prostriedky do Družstva v celkovej hodnote 1 897,77 eur. Navrhovateľ v roku 2010 zistil, že v Družstve a u Obchodníka s CP nastali finančné problémy, v dôsledku čoho požiadal Družstvo o prevod členského podielu. Navrhovateľovi pri vstupovaní do Družstva bolo povedané, že nad činnosťou

Družstva vykonáva dohľad NBS, čo bolo kritériom navrhovateľa, že sa rozhodol investovať finančné prostriedky do Družstva. Z vyjadrenia právneho zástupcu navrhovateľa, ako aj z citovaného návrhu mal súd preukázané, že svojho nároku sa navrhovateľ domáha titulom náhrady škody voči štátu, spôsobenej nesprávnym úradným postupom NBS, ktorá nepostupovala v súlade so zákonom č. 566/1992 Zb. o Národnej banke Slovenska, v súlade so zákonom č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o cenných papieroch) ako aj zákonom č. 747/2004 Z.z. o dohľade nad finančným trhom a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Navrhovateľ výšku uplatnenej škody odvodzuje od skutočnosti, že na základe prihlášky do Družstva sa stal členom Podielového družstva Slovenské investície a vlastníkom členského vkladu v celkovej sume 1 897,77 eur o vrátenie ktorého Družstvo požiadal pri vystúpení z Družstva avšak bezvýsledne. Navrhovateľ si prihlásil pohľadávku v konkurze, ktorý bol na Družstvo vyhlásený uznesením tunajšieho súdu zo dňa 11.04.2011. V konkurznom konaní sa uskutočnila 1. schôdza veriteľov, ktorá bola prerušená a jej pokračovanie bolo 07.12.2012. Prihlásená pohľadávka navrhovateľa bola správcom konkurznej podstaty popretá (pravdepodobne pre uplatnenú výšku pohľadávky) a navrhovateľ podal incidenčnú žalobu, pričom konanie v tejto veci nie je doposiaľ ukončené.

Súd poukázal na ustanovenia § 3 ods. 1, 2; 9 ods. 1 o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len "zákon č. 514/2003 Z.z.") v znení účinnom v čase tvrdeného nesprávného úradného postupu, a § 127 ods. 2 zák. č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len "ZoCP"). Po vyhodnotení dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný. Konštatoval, že zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom podľa zákona č. 514/2003 Z.z., patrí k forme objektívnej zodpovednosti štátu, t.j. ide o zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie. Štát zodpovedá za škodu za súčasného splnenia troch podmienok. Týmito podmienkami sú: 1/ existencia majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, 2/ nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci a 3/ príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Nepreukázanie čo len jedného z uvedených predpokladov má za následok zamietnutie celého návrhu, keďže, ako bolo uvedené, predpoklady zodpovednosti pod bodmi 1./2. a 3/ musia byť naplnené súčasne. Súd predovšetkým zdôraznil, že súdne konanie vedené o incidenčnej žalobe navrhovateľa doposiaľ nie je právoplatne skončené a v tomto štádiu konania v prejednávanej veci navrhovateľ nepreukázal vznik škody. Navrhovateľ sa ako bývalý člen Družstva musí domáhať zaplatenia svojej pohľadávky voči Družstvu, ktoré je povinné vydať mu získaný prospech v podobe vyrovnacieho podielu, pričom konkurzné konanie na majetok Družstva a ani konanie o incidenčnej žalobe nebolo skončené. Z tohto dôvodu nemohol súd v rozhodnom čase (§ 154 O.s.p.) ustáliť, či a najmä v akej výške vznikla navrhovateľovi škoda, čo je rozhodujúca skutočnosť aj pre plynutie premičacej doby na uplatnenie nároku na náhradu škody voči štátu (§ 19 zákona č. 514/2003 Z.z.). Ak teda neexistuje škoda v dobe rozhodovania súdu o uplatnenom nároku navrhovateľa na jeho náhradu, nárok bol uplatnený predčasne.

Súd návrh navrhovateľa zamietol aj z dôvodu, že ako bývalý člen družstva, ktorý sa stane v dôsledku nevyplatených finančných prostriedkov družstvom veriteľom družstva si svoje nároky na náhradu škody môže uplatniť v zmysle ustanovenia § 243 a ods. 4 Obchodného zákonníka za splnenia podmienok vzniku škody voči členom predstavenstva Družstva alebo členom kontrolnej komisie Družstva podľa ustanovenia § 244 Obchodného zákonníka. Obchodný zákonník v § 251 ods. 2, § 243a ods. 4 a § 244 ods. 8 explicitne zakotvuje, že každý člen družstva je oprávnený v mene družstva podať žalobu o náhradu škody proti členovi predstavenstva z titulu jeho zodpovednosti voči družstvu za ním spôsobenú škodu, ďalej zakotvuje, že každý veriteľ družstva môže vo svojom mene a na vlastný účet uplatniť nároky družstva na náhradu škody proti členom predstavenstva a tiež proti členom kontrolnej komisie, ak veriteľ družstva nemôže uspokojiť svoju pohľadávku z majetku družstva, ale taktiež zakotvuje, že ak je na majetok družstva vyhlásený konkurz, nároky veriteľov družstva proti členom predstavenstva a tiež proti členom kontrolnej komisie družstva môže uplatňovať správca konkurznej podstaty družstva voči členom predstavenstva družstva, ktorý ak porušil svoje povinnosti pri výkone svojej funkcie sú zodpovední spoločne a nerozdielne za škodu, ktorú tým družstvu spôsobili. NBS by sa mohla dopustiť zanedbania dohľadu len vo vzťahu k dohliadanému subjektu, ktorým je Družstvo. Len v prípade takéhoto nesprávného úradného postupu by prichádzalo do úvahy, že v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom by navrhovateľovi vznikla škoda. Samotný navrhovateľ pritom poukazoval na to, že Družstvo poskytovalo finančné prostriedky potom, ako ich získalo od navrhovateľa Obchodníkovi s CP na základe zmluvy o riadení portfólia. Medzi Družstvom a Obchodníkom s CP tak vznikol záväzkový vzťah, na základe ktorého boli obaja účastníci zmluvy povinní plniť si z uzavretej zmluvy. Ak Družstvo zistilo, že Obchodník s CP si svoje povinnosti, vyplývajúce mu zo zmluvy neplní, bolo jeho povinnosťou

domáhať sa súdnou cestou pohľadávok, na ktoré malo na základe uzavretej zmluvy nárok. Len v prípade, ak by sa Družstvo svojej pohľadávky nedomohlo voči Obchodníkovi s CP titulom nároku vyplývajúceho zo zmluvy, bolo by možné /teoreticky/ dospieť k záveru, že Družstvu vznikla škoda v súvislosti s prípadným nesprávnym úradným postupom NBS spočívajúcom v zanedbaní dohľadu nad Obchodníkom s CP. V priamej príčinnej súvislosti s prípadným preukázaným nesprávnym úradným postupom nad dohliadaným subjektom - Obchodníkom s CP mohla vzniknúť škoda len na strane Družstva, čo je však subjekt odlišný od navrhovateľa. Súd sa priklonil k názoru odporcu, že Družstvo bolo dohliadaným subjektom len v obmedzenom rozsahu v súlade s ustanoveniami § 125 až § 128 ZoCP. Úrad pre finančný trh schválil Družstvu Prospekt investície, pričom posudzoval len jeho úplnosť, či obsahuje všetky údaje a vzájomný súlad predložených údajov a ich zrozumiteľnosť. Za pravdivosť údajov v Prospekte investície zodpovedali príslušné orgány Družstva. Odporca tiež preukázal, že nebolo v právomoci NBS schvaľovať zmluvu o riadení alebo správe portfólia. Prospekt investície mal podľa zákona obsahovať len zoznam zmlúv, ktoré zabezpečujú odbyť výrobkov navrhovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt, alebo realizáciu služieb, ktoré poskytuje. NBS nemohla vykonávať dohľad nad celkovou činnosťou Družstva, pretože v takom prípade by došlo k prekročeniu jeho kompetencií. NBS až od 01.06.2010 bola oprávnená dohliadať aj na skutočnosť či vyhlasovateľ majetkových hodnôt dodržiava schválený prospekt investície. Slovenská republika nemôže priamo zasahovať do vlastnej činnosti Družstva a jeho majetkovoprávných vzťahov, v ktorých má družstvo autonómne postavenie. Vnútorne vzťahy Družstva sa spravovali v danom čase stanovami družstva, ustanoveniami Obchodného zákonníka. Navrhovateľ ako člen družstva (t.j. podnikateľského subjektu) neinvestoval predmetné peňažné prostriedky do subjektu, na činnosť ktorého nemal žiaden vplyv, ale práve naopak členská schôdza je najvyšším orgánom družstva, prostredníctvom ktorého členovia uplatňujú svoje právo riadiť záležitosti družstva, kontrolujú činnosť družstva v jeho orgánoch v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka a P. U.. Navrhovateľ v konaní nepreukázal, že počas členstva v družstve realizoval svoje oprávnenia vyplývajúce mu z členstva tak, že by aktívne zasiahol do činnosti družstva za účelom odvrátenia hroziacej škody pri zistení nedostatkov v činnosti štatutárnych zástupcov družstva. Z týchto dôvodov súd prvého stupňa návrh navrhovateľa zamietol v celom rozsahu.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, nepriznal právo na ich náhradu voči navrhovateľovi, ktorý vo veci úspech nemal, nakoľko odporca nežiadal o ich priznanie, resp. mu v konaní žiadne trovy nevznikli.

Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ odvolanie v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu, podaním zo dňa 6.7.2015 do výroku pod bodom II., ktorým bol zamietnutý návrh vo veci samej. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že vyhovie jeho návrhu, alebo aby ho v tejto časti zrušil a vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Navrhovateľ v odvolaní namietol, že súd prvého stupňa nezohľadnil, že odporca nepostupoval v súlade s princípom právneho štátu, ktorého súčasťou je aj princíp právnej istoty. Základným atribútom je istota subjektov práva, že sa voči nemu bude zachovávať právo, a teda orgány verejnej moci budú vo vzťahu k nim postupovať v súlade s ústavou a platnými právnymi predpismi, t.j., že ich postup bude zo strany subjektov práva predvídateľný. Navrhovateľ sa spoliehal, že nedôjde ku škode na jeho úkor, pretože vychádzal z garancie odporcu ako orgánu dohľadu. Nemohol predpokladať, že dohľad nad Prospektom investície je podľa odporcu len formálny, pretože zákon o dohľade takýmto spôsobom obsah dohľadu nad Prospektom investícií nedefinoval. Postup odporcu bol svojvoľný, resp. arbitrárny v neprospech každého, ktorý sa naň z hľadiska stability a ochrany investície spoliehal. Uviedol, že súd sa mal riadiť zmyslom a účelom zákona a neuprednostniť iné výkladové metódy pred ústavne súladným výkladom. V tejto súvislosti poukázal na nálezy Ústavných súdov Slovenskej a Českej republiky, sp. zn. III.ÚS 341/07, I.ÚS 243/07 a sp. zn. Pl.ÚS 21/96. Argument odporkyne, že vykonávala dohľad nad činnosťou Družstva ako vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt podľa § 135 ods. 1 ZoCP, ale nevykonávala dohľad nad celkovou činnosťou Družstva je irelevantný, ak navrhovateľ nemohol o takto zúženom dohľade orgánu dohľadu vedieť. Podľa jeho názoru nie je správny záver súdu prvého stupňa o tom, že neexistuje príčinná súvislosť medzi škodou, ktorá mu vznikla a porušením zákonných povinností odporkyňou spočívajúcich v nesprávnom výkone dohľadu, ktorým bol porušený ZoCP. Ku škode navrhovateľa došlo v rámci porušenia zákonnej povinnosti odporcu vykonávať zákonom stanovené povinnosti dohľadu a nie v dôsledku toho, že navrhovateľ nebol „bdelý“. Súd prvého stupňa svojím výkladom umožňuje, aby došlo aj v budúcnosti k porušeniu zákona na úkor občanov, ktorý ako vhodné a zákonom chránené zhodnotenie ich finančných prostriedkov zvolia ich investovania v rámci subjektov dohliadaných odporkyňou. Povinnosťou NBS podľa § 137 ods. 2 ZoCP je a bolo zisťovanie a vyhodnocovanie informácií a podkladov o skutočnostiach, ktoré sa týkajú dohliadaných subjektov aj ich činnosti. Podľa § 135 ods. 1 zákona, ktorý platí v tomto znení už od 1.5.2007, Družstvo ako vyhlasovateľ

verejnej ponuky majetkových hodnôt, ako aj obchodník, patrili a patria k povinne dohliadaným subjektom zo strany NBS. Podľa § 135 ods. 2 ZoCP mal odporca zisťovať, čo v prípade Družstva ani Obchodníka s CP neurobil, všetky informácie a podklady o dodržiavaní resp. nedodržiavaní povolenia na činnosť vydaných NBS Družstvu a obchodníkovi. Nie je teda pravda, že neexistuje príčinná súvislosť medzi škodou navrhovateľa a porušením zákonných povinností odporcom spočívajúce v nesprávnom výkone dohľadu, ktorým bol porušený zákon č. 566/2001 Z.z. V prípade Družstva bol prospekt investícií vydaný ešte vtedajším Úradom pre finančný trh a následne pravidelne dodatkován zo strany NBS. Povinný zákonný dohľad zo strany NBS bol dokonca koncipovaný tak široko, že NBS má zisťovať informácie a podklady aj o iných rizikách, ako tých vyplývajúcich z povolenia na činnosť vrátane rizík, ktorým sú, resp. mohli byť vystavené dohliadané subjekty a v rámci nich aj Družstvo činnosťou obchodníka a vrátane rizík, ktoré mohli viesť k ohrozeniu záujmov dokonca klientov dohliadaných subjektov. V skutkovo a právne totožnom konaní vedenom pod sp. zn. 7C/206/2011 bolo preukázané, že NBS už v roku 2007 pri kontrole družstva zistila, že družstvo má z hľadiska rizikovosti portfólia nedostatočne rozložené portfólio, ktoré bolo tvorené zmenkou jediného emitenta, a to spoločnosti K. W. J..P., ktorý v tom čase akcionársky vlastnil obchodníka. Družstvo malo všetky peňažné prostriedky získané od navrhovateľov (svojich členov) investované v subjekte personálne a majetkovo prepojenom s obchodníkom a družstvom. V konaní sp. zn. 7C/206/2011 bolo ďalej zistené, že NBS sa napriek zisteniam o rizikovosti portfólia družstva uspokojila s takou nápravou stavu, že toto portfólio bolo následne po tomto vytknutí zo strany NBS rozložené namiesto jednej do troch zmeniek, a to zmeniek vystavených spoločnosťou K. W. J..P., K. D. P..D..G.. J. Y. U., P..D..G., pričom posledné dve spoločnosti boli opäť 100 % dcérskymi spoločnosťami K. W. J..P., a vo všetkých troch spoločnostiach bol navyše či už členom predstavenstva alebo konateľom I. C. Č., vtedajší predseda predstavenstva obchodníka. To znamená, že NBS aj naďalej akceptovala stav, že celé portfólio družstva je rozložené a investované do prepojených subjektov s K. W. J..P. a obchodníkom. Následne v roku 2008 NBS vydala právoplatné sankčné rozhodnutie voči obchodníkovi, v ktorom konštatovala, že obchodník porušil zákon o cenných papieroch vo viacerých podstatných ohľadoch. Ani po vydaní tohto rozhodnutia NBS, okrem udelenej bezvýznamnej pokuty vo výške 10 000,- Eur, rovnako ani po zisteniach vo vzťahu k samotnému družstvu z roku 2007 nevyužila svoje kompetencie v zmysle zákona o cenných papieroch. Neprijala ani žiadne následné kontrolné opatrenia, ako napr. predbežný alebo celkový zákaz činnosti obchodníkovi alebo Družstvu, resp. zrušenie povolenia na činnosť obchodníkovi alebo udelenie peňažnej sankcie priamo členom predstavenstva Družstva alebo obchodníka. Týmto podcenením situácie odporca umožnil ďalšiu činnosť Družstva aj obchodníka, čo vyústilo v roku 2010 do nedostupnosti navrhovateľom vložených prostriedkov do Družstva. Odporca následne svojim postupom potvrdil tieto tvrdenia navrhovateľa o tom, že družstvo ako aj obchodník dlhodobo porušovali zákon o cenných papieroch, keď NBS dňa 4.3.2011 obchodníkovi odňala licenciu na činnosť a Družstvu zakázala činnosť až v roku 2011. Toleroval tak porušovanie právnych predpisov minimálne od roku 2008 do roku 2011. V ďalšom navrhovateľ poukázal na to, že NBS rozhodnutím z 30.5.2011 zakázala družstvu predaj majetkových hodnôt z dôvodu neaktuálnosti prospektu investícií. Z výpočtu nedostatkov vytykaných NBS Prospektu investícií je nepochybné, že prospekt bol neaktuálny v základných a z pohľadu investorov v rozhodujúcich skutočnostiach. NBS účelovo ustálila trvanie neaktuálnosti prospektu až od mája 2010. Z vykonaných dôkazov však vyplýva, že údaje zahrnuté do prospektu boli v skutočnosti neaktuálne dlhodobo pred májom 2010, a to spätne k 31.12.2006, kedy došlo v sídle NBS dňa 27.8.2007 k stretnutiu s poverenými členmi predstavenstva družstva za účelom prerokovania nezrovnalostí a problémov (údaje o subjektoch, ktoré ovládajú družstvo boli neaktuálne minimálne od 1.10.2009, údaje o subjektoch, s ktorými je družstvo majetkovo prepojené boli neaktuálne minimálne od 1.10.2009 a údaje o majetkových aktívach, ktoré sa majú nadobudnúť z peňažných prostriedkov nadobudnutých na základe verejnej ponuky majetkových hodnôt a základné strategické zámery podnikateľskej činnosti družstva boli neaktuálne už k 31.12.2006). Z uvedeného potom vyplynulo, že Družstvo svojim konaním porušovalo ust. § 129 ods. 3 v spojení s ust. § 128 ods. 1 písm. b), c) a h) a ust. § 125c ods. 1 v spojení s ust. § 127 ods. 4 zákona o cenných papieroch od roku 31.12.2006, avšak NBS voči Družstvu úradne zasiahla až v máji 2011, kedy mu vydaním rozhodnutia o zákaze činnosti konečne zakázala činnosť. Ohľadom predčasnosti návrhu na začatie konania navrhovateľ uviedol, že žiadna platná právna norma neumožňuje vysloviť záver o predčasnosti podania žaloby, a to ani vtedy, ak navrhovateľ doposiaľ nemal možnosť vymôcť plnenie od subjektu, ktorý jediný je podľa názoru odporcu ako aj prvostupňového súdu povinný mu dané plnenie vrátiť. Takýto záver nie je v súlade s platnou legislatívou SR. Zákon č. 514/2003 Z.z. neustanovuje, nevyžaduje a ani nepripúšťa žiadne predchádzajúce vysporiadanie súkromnoprávných vzťahov, ale naopak, pripúšťa regresnú náhradu. Ak škoda predstavuje majetkovú ujmu v podobe skrátenia majetkového stavu poškodeného, nedá sa vznik škody bez ďalšieho spojiť s formálnym ukončením konkurzného konania.

Ak by prebiehajúce konkurzné konanie vylučovalo podanie občianskoprávnej žaloby o náhradu škody, potom by zákon o konkurze a reštrukturalizácii fakticky suspendoval Občiansky zákonník, zákon o zodpovednosti za škodu, a to až do doby právoplatného skončenia konkurzného konania. Navrhovateľ napokon v odvolaní namietol, že zo zápisníc o pojednávaní pred prvostupňovým súdom vyplýva, že listinné dôkazy vyžiadané prvostupňovým súdom, resp. predložené účastníkmi konania neboli riadne vykonané spôsobom ustanoveným v § 129 ods. 1 O.s.p.. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6M Cdo 11/2010 z 31.1.2012.

Odporca sa vyjadril aj k odvolaniu navrhovateľa podaním zo dňa 13.8.2015 a navrhol aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti ako vecne a právne správny potvrdil. Prvostupňový súd v prejednávanej veci vykonal rozsiahle dokazovanie, riadne zabezpečil listinné dôkazy, dostatočne a správne zistil skutkový stav a dospel aj k správne a riadne odôvodnenému rozhodnutiu v predmetnej veci. Za nepresné a účelové označil tvrdenie navrhovateľa, že všeobecný súd musí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania (nález ÚS SR sp. zn. IV.ÚS 115/03, sp. zn. III.ÚS 209/04 a sp. zn. I.ÚS 241/07). V odvolaní navrhovateľ ani nešpecifikoval, na ktoré otázky nedostal odpoveď. Tvrdenia navrhovateľa nasvedčujú tomu, že tento sa účelovo snaží navrhovať ďalšie právne irelevantné dôkazy, ktoré odďaľujú rozhodnutie vo veci, pričom sám nevyužil všetky možnosti na vymoženie svojho nároku, keď nepodal žalobu proti členom predstavenstva ani členom kontrolnej komisie družstva, ktorí boli zodpovední za riadenie družstva U. a tiež za hospodárenie a nakladanie s majetkom Družstva. K navrhovateľom namietanému porušeniu princípov právneho štátu zo strany odporcu uviedol, že jeho kompetencie pri vykonávaní dohľadu nad dohliadanými subjektmi sú dané platným právnymi predpismi a ich medze vyplývajú aj z Ústavy SR a konštantnej súdnej judikatúry. Pri svojom postupe voči Družstvu a aj obchodníkovi s cennými papiermi dodržiaval zákonné pravidlá zakotvené v zákone o dohľade a ZoCP. Navrhovateľ ako laik mohol sám požiadať odporcu o vysvetlenie jeho zákonom zverených kompetencií v oblasti dohľadu na finančným trhom. Poukázal na svoje predchádzajúce vyjadrenia, v ktorých sa vyjadroval k otázkam namietaným navrhovateľom. Vo vzťahu k argumentácii navrhovateľa s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29 Cdo 4968/2009 zo dňa 11.4.2012 v súvislosti s otázkou reálnej predčasnosti žalobného návrhu odporcu uviedol, že tvrdenie je zavádzajúce a nezodpovedá skutočnosti. Uvedený rozsudok totiž primárne rieši problematiku zodpovednosti iných subjektov ako štátu, a iba sekundárne a marginálne sa zaoberá zodpovednosťou za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci. Pritom Najvyšší súd ČR výslovne judikoval, že „akokoľvek inak nie je možné zmiešavať posúdenie otázky vzniku škody pri zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci s otázkou zodpovednostných nárokov osôb uvedených v § 3 ods. 2 ZKV“. V rozsudku ďalej Najvyšší súd ČR konštatuje, že aj z rozsudku zverejneného v zbierke pod č. D. XX/XXXX (rozsudok NS ČR sp. zn. 25 Cdo 2601/2010) vyplýva, že v prípade prebiehajúceho konkurzu na majetok dlžníka „sa posúdenie nevymáhateľnosti pohľadávky poškodeného ako predpokladu vzniku škody spôsobenej štátom odvíja odo dňa, keď poškodený dostal plnenie na základe právoplatného rozvrhového uznesenia súdu bez ohľadu na to, že doposiaľ nebolo vydané rozhodnutie o zrušení konkurzu“. Už uvedený rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29 Cdo 4968/2009 sa konkrétne zaoberal náhradou škody, ktorej sa navrhovateľa domáhali proti členom štatutárneho orgánu konkrétnej obchodnej spoločnosti preto, lebo členovia štatutárneho orgánu si oneskorene splnili povinnosť podať návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok danej obchodnej spoločnosti. Navrhovateľovi doposiaľ nevznikla žiadna škoda, pretože vznik samotnej škody a jej výšky bude závisieť od výsledku konkurzného konania družstva. Až následne, ak pohľadávka navrhovateľa voči dlžníkovi nebude uspokojená v rámci konkurzu, môže mu vzniknúť škoda. Táto škoda nevzniká v okamihu splatnosti pohľadávky, ani v okamihu omeškania dlžníka, ale mohla by vzniknúť až okamihom, keď sa právo veriteľa - navrhovateľa voči dlžníkovi stalo fakticky nevymáhateľným. Navrhovateľ si teda zmiešava ujmu, ktorá mu ako veriteľovi bola spôsobená doterajším neplnením záväzkov jej dlžníkom, s ujmu, ktorá je jednou z podmienok vzniku nároku na náhradu škody. Pokiaľ navrhovateľ tvrdí, že listinné dôkazy neboli riadne vykonané spôsobom upraveným v ustanovení v § 129 ods. 1 O.s.p., t.j., že neboli prečítané určité listiny, alebo ich presne označené časti, odporca k tomu namietol, že zo zápisnice z pojednávaní vyplýva, že súd oboznámil obsah spisu prečítaním podstatných častí označených listín. Podstatné je aj to, že obsah týchto listinných dôkazov je známy tak súdu, ako aj účastníkom z inej rozhodovacej činnosti súdu. Na Okresnom súde Bratislava I je podľa informácií odporcu podaných cca XXX žalôb na rovnakom skutkovom a právnom základe, a od 2.7.2012 sa uskutočnili stovky pojednávaní v skutkovo a právne identických veciach s totožnými listinnými dôkazmi. Vo všetkých sporoch je právnym zástupcom navrhovateľov (veriteľom družstva U.) advokátska kancelária N. & U., P.D..G... V tejto súvislosti odporca poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obo/283/2006 z 27.2.2008, podľa ktorého netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 a 211 ods. 2. O.s.p.). Dospel k záveru, že prvostupňový súd na základe vykonaného dokazovania riadne zistil skutkový stav veci (ust. § 153 ods. 1 O.s.p.), vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil v súlade ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p.. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a poukazuje naň podľa § 219 ods. 2 O.s.p.

Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvého stupňa, považuje odvolací súd za potrebné len zdôrazniť, že v konaní nebol preukázaný už prvý predpoklad vzniku zodpovednosti štátu za škodu navrhovateľa - nesprávny úradný postup odporcu pri vykonávaní dohľadu nad činnosťou Družstva. Okrem toho nebolo preukázané ani to, či navrhovateľovi už konkrétna škoda vôbec vznikla. Je nesporné, že odporca bol povinný vykonávať dohľad nad činnosťou Družstva, ako vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt, v predmetnom konaní bol však sporný rozsah takéhoto dohľadu. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že až od účinnosti novelizovaného ustanovenia § 129 ods. 3 ZoCP zákonom č. 129/2010 Z.z., teda až od 1.6.2010 boli povinnosti vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt rozšírené tak, že Družstvo malo zákonom uloženú povinnosť dodržiavať schválený Prospekt investície. Až od uvedeného dňa tak mohla NBS dohliadať, či Družstvo dodržiava schválený Prospekt investície. Tiež povinnosť aktualizovať Prospekt investície v zmysle § 125c ods. 1, v spojení s § 127 ods. 4 ZoCP bola vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt stanovená až od 1.1.2009 na základe novelizovaného ustanovenia § 127 ods. 4 ZoCP zák. č. 558/2008 Z.z.. Počas celej doby od vyhlásenia verejnej ponuky majetkových hodnôt zodpovedal investorom za pravdivosť a úplnosť údajov v prospekte investície štatutárny zástupca vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt (§ 128 ods. 1 písm. h/ ZoCP). Pokiaľ ide o rizikovosť portfólia, ZoCP neukladal vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt, a teda ani Družstvu, žiadne povinnosti v oblasti rozloženia rizík na rozdiel od iných dohliadaných subjektov. Je preto správny názor súdu prvého stupňa, že tieto neexistujúce povinnosti Družstva nemohla NBS kontrolovať a nevykonávala ani dohľad nad finančnými ukazovateľmi Družstva. Podľa platnej právnej úpravy mohla kontrolovať len to, či Družstvo plní informačné povinnosti v zmysle § 126 až 130 ZoCP. Sám navrhovateľ si musel byť vedomý toho, že s jeho investíciou je spojené riziko a že doterajší, alebo propagovaný výnos nie je zárukou budúcich výnosov. Nemožno pričítať na ťarchu NBS, ak si týchto skutočností navrhovateľ nebol dostatočne vedomý. To isté platí aj pokiaľ ide o jeho argumentáciu, že o rozsahu dohľadu NBS nad činnosťou Družstva nemal vedomosť.

Pokiaľ ide o rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 29Cdo 4968/2009, na ktorý v odvolaní poukazoval navrhovateľ, odvolací súd sa v tomto smere stotožnil s argumentáciou odporcu. Z tohto rozsudku nevyplýva záver, že návrh o náhradu škody proti štátu možno podať v ktoromkoľvek štádiu konkurzného konania. Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu je nedobytnosť pohľadávky poškodeného v tom zmysle, že je zrejme, že poškodený nezíska v konkurznom konaní žiadnu sumu. To, v akej výške vznikla veriteľovi škoda, možno zistiť už skôr, než pri rozvrhu speňažovania konkurznej podstaty. Miera možného uspokojenia veriteľov dlžníka môže byť objasnená už pri vydaní čiastočného rozvrhu, prípadne pri právoplatnom schválení konečnej správy, ak z nej bude zrejme, že dosiahnutý výťažok speňažovania konkurznej podstaty nebude stačiť na plné uspokojenie pohľadávok za podstatou a pracovných nárokov. Bude tak jasné, že za daných okolností navrhovateľ nebude mať šancu od Družstva vymôcť žiadne odškodnenie. V konkurznom konaní vyhlásenom na majetok Družstva nedošlo ešte k speňažovaniu majetku z podstaty, a preto správca konkurznej podstaty doteraz nemohol podať konečnú správu o speňažovaní majetku. Za tohto stavu otázka nedobytnosti pohľadávky nie je vyriešená. Vzhľadom na túto skutočnosť nemožno ustáliť ani výšku škody. Preto je správny záver súdu prvého stupňa, že návrh bol podaný predčasne.

S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože si žiadne trovy neuplatnil a zo súdneho spisu nevyplýva, že by mu nejaké trovy v odvolacom konaní vznikli.

K výroku pod bodom II. :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie vo výške 20,- eur podľa pol. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov zák. č. 71/1992 Zb.. Proti uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil. Namietol, že podľa § 4 ods. 1 písm. k) zák. č. 71/1992 Zb., v znení účinnom do 30.9.2012 (ďalej len „ZoSP“), konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci

alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatku vecne oslobodené. Podľa § 4 ods. 4 ZoSP oslobodenie sa vzťahuje aj na konanie o odvolaní, dovolaní, obnove konania a výkonu rozhodnutia v exekúcii. Oslobodenie sa tak vzťahuje na celé súdne konanie, teda aj na súdny poplatok uvedený v položke 7a Sadzobníka súdnych poplatkov. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Co/128/2014-310 zo dňa 29.4.2014, v obdobnej veci, v ktorom súd zaujal rovnaký právny názor. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Nie je správny právny názor navrhovateľa, že vzhľadom na skutočnosť, že žalobu podal na súd pred 1.10.2012, je v zmysle ust. § 18ca zákona o súdnych poplatkoch, nutné v súvislosti s podaným odvolaním aplikovať právny stav platný do 30.9.2012, dokedy bolo konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatku vecne oslobodené. Z uvedeného nesprávne vyvodzuje, že mu nevznikla poplatková povinnosť v súvislosti s podaným odvolaním proti rozsudku v predmetnej veci.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len ZoSP), súdne poplatky (ďalej len "poplatky") sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry (ďalej len "poplatkový úkon") uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len "sadzobník"), ktorý tvorí prílohu tohto zákona.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) ZoSP, poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu.

Podľa § 2 ods. 4 ZoSP, v odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie, pri dovolaní ten, kto podal dovolanie. Poplatníkom je tiež ten, kto podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a) ZoSP, poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa § 6 ods. 2 ZoSP, ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej. Poplatok za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku.

Podľa § 17 ods. 2 ZoSP, poplatok za odvolanie a dovolanie podané po nadobudnutí účinnosti tohto zákona sa vyrubuje vo výške určenej týmto zákonom.

Podľa § 18ca ZoSP (Prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. októbra 2012), z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012.

Podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa platí súdny poplatok vo výške 20,- eur.

Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení má odvolací súd za to, že súd prvého stupňa rozhodol správne, keď uznesením uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie, aj keď konanie o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. bolo do 30.9.2012 od poplatku vecne oslobodené. Položka 7a sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu ZoSP, bola do sadzobníka vložená novelou vykonanou zákonom č. 286/2012 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť dňa 1.10.2012. Touto novelou bolo tiež zrušené ust. § 4 ods. 1 písm. k) ZoSP, ktorým bolo od poplatku oslobodené súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Takéto súdne konanie teda nie je od 1.10.2012 oslobodené od poplatkov. To znamená, že navrhovateľ by nebol povinný zaplatiť poplatok za odvolanie (§ 6 ods. 2 prvá veta zák. č. 71/1992 Zb.) iba v prípade, ak by odvolanie podal do 30.9.2012. Pretože odvolacie konanie sa začalo podaním odvolania proti rozsudku zo dňa 5.5.2015, č.k. 9C/199/2011-194 až dňa 8.7.2015, t.j. za účinnosti ZoSP v znení zákona č. 286/2012 Z.z., navrhovateľovi ako odvolateľovi vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie vo výške 20,- eur. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.